

Naar den høitærede Minister fremdeles anførte som en Grund til at blive ved det gamle Sernbaneluntetrag, at vi i mange Aar ved denne langsomme Kjørsel havde hørt sikkert, forekommer det mig at være et saa konservativt Standpunkt, at jeg ikke kan følge den høitærede Minister. Det gjør mig meget ondt; men dersom vi skulle gaa ud fra, at intet Nyt skulde indføres, fordi det Gamle var godt, var dermed affaaaret al Lyst til noget Bedre. Vi kunde navnlig i dette Tilfælde med Hensyn til Kjørsel f. Ex. sige til den Mand, der i mange Aar har hørt med Studene, og nu har Lyst til at kjøre et Par Heste for at kjøre raslere: Det skal Du ikke gjøre; thi Hestene kunne løbe løbst, og Du kan brække Halsen, nei bliv Du ved Studene, de gaa langsomt og sikkert. I sin Bemærkning om Routen Korsør—Kiel betonedede den høitærede Indenrigsminister, at jeg kun havde fremhævet eet Klagepunkt. Dersom den høitærede Minister havde været tilstede under mit Foredrag, vilde han vide, at det ikke var min Skyld, at der ikke blev fremført flere. Jeg skal forøvrigt her tillade mig at indflyde en Bemærkning, og det er den, at jeg allerede for 3 Aar siden indgav en skriftlig Klage over Routen Korsør—Kiel. Jeg fik ganske vist efter nogen Tids Forløb et Svar paa denne Klage, men det gjør mig ondt at maatte sige, at det Indtryk, jeg fik af Svaret, var, at man endnu den Dag idag, eller ialtfald dengang — det var for 3 Aar siden — hævdede den gode gamle, usejlskelige Rancellitro, at man skulde tage saa lidt Hensyn som muligt til slige Klager. Man kan jo ikke Andet end glæde sig, naar den høitærede Indenrigsminister her har fremført som Bevis for, at der ikke er Grund til at klage over denne Route, at Fretventsen er tiltagen saa stærkt iaar, at den er over en halv Gang større end sædvanlig. Det er jo glædeligt; men jeg maa dog bemærke, at det ikke staar i Harmoni med, hvad der er anført i Anmærkningerne, hvor man ifølge Beregning af Indtægten i det første Kvartal er kommen til det Resultat at nedsatte Indtægten med 100,000 Kr. Her er jo i det Hele taget ikke Spørgsmaal, om den ærede Minister holder af at kjøre rasst eller er tilfreds med disse Befordringsmidler, eller om jeg er utilfreds med dem. Spørgsmaalet er dette, om det med Hensyn til Statens Interesse er rigtigst at bringe det derhen, at de Reisende ville foretrække at gaa enten med vore Skibe fra Korsør til Kiel

eller med vore Sernbaner, saaledes at de tydske Skibe, der nu ere satte i Fart, skulle finde sig foranledigede til at ophøre med Farten.

Winther: Den høitærede Finansminister har faaet en noget besynderlig Opfattelse af min Udtalelse. Han troede, at fordi jeg havde sagt, at jeg ikke interesserede mig meget for de Overveielser, der paa dette Tidspunkt foregik med Hensyn til Balancen, idet det forekom mig, at det stadig viste sig, at de i Realiteten kun havde meget lidt at betyde, var der Anledning til at gjøre mig opmærksom paa, at det vilde være en fuldstændig Feil, hvis ikke Regjeringen foretog slige Overveielser, og at Repræsentationen ligeledes vilde handle urigtigt, om den ikke gjorde det samme. Det er albeles vist. Det har ikke været min Tanke, at Regjeringen paa Slump skulde fremsætte sine Forslag om, hvad der udrævedes til Stats tjenestens Fremme. Det kunde naturligvis aldrig falde mig ind, men jeg anstillede denne Betragtning efter at have hørt en fire à fem Fremstillinger, som mere havde en politisk Karakter, idet de paa en Maade viste de forskellige Afstygningers Opfattelse af, hvorledes de skulde angribe eller rose Regjeringens Forslag, end de egentlig havde nogen særlig finansiel Værd. Det var kun det, jeg mente med mine Ytringer, men det var ingenlunde det, som den høitærede Minister troede, nemlig at jeg skulde have en saa ufornuftig Tanke som den, at ikke Regjeringen eller Repræsentationen paa det Nøieste skulde overveie Balancen, og hvad der skulde foretages i Genhold til den. Jeg tror ogsaa, at Repræsentationen hvert Aar foretager en saadan Overveielse igjennem Finansudvalget og gjenennem den Forhandling, som finder Sted ved Slutningen af Finanslovens Behandling, idet der nemlig da er en bedre Leilighed til at se, hvilken Balance der i Virkeligheden kan ventes at komme tilstede i det paagjældende Aar. Da den ærede Kirke- og Undervisningsminister ikke var tilstede sidste Gang, jeg havde Ordet, har jeg begjæret det idag for at henlede Opmærksomheden paa de store Begjæringer, der gjøres med Hensyn til Universitetet det store Forskud af 138,000 Kr. og Lovforslaget om en Forbedring af Universitetets økonomiske Stilling og Professorernes Lønningsforhold og Titelforfremmelse. Det forekommer mig ikke at have saa stor Betydning med Hensyn til Videnskaben, som